

לכריה פאואף ז"ל

חזרת הביתה,

נגמר לו רק עכשיו הקרב.

קול הזחלים נדם,

בקשר מדווחים- "חדל".

הנה יש קבר, ואליו מורד ארון,

עטוף בדגל הלאום,

חצי דיסקית,

חלום.

סרבל ספוג בזכרונות,

גם הוא מוטל דומם.

ציצית שזורה לה מתפילות,

ופתיל לבן.

וטנק אחד שמפויח, מהסולטן,

חצי דיסקית,

ויתגדל.

שלהי אדר, מלקוש,

בקשר מדווחים ש-"אחרונה נורתה".
ראשית ניסן, ושוב התחילה הצמיחה,
מתוך האדמה החרוכה והפצועה,
כיסתה עכשיו את זכריה,
ושרה זמר לו נוגה.

